

Nr 123.

Av herr **Holmberg m. fl.**, *angående skattebefrielse för av riksförsäkringsanstalten fastställd sjukpenning, vilken utbetalas av arbetsgivare, som står s. k. självrisk.*

Enligt skatteförordningarna är sjukpenning icke att hänföra till skattepliktig inkomst.

Från denna regel förekommer emellertid ett märkligt undantag. Det gäller sådan sjukpenning som utbetalas av arbetsgivare som står s. k. självrisk. Undantaget baseras emellertid inte på någon klar föreskrift i lag utan på ett utslag av regeringsrätten. Data i det mål som ledde till detta utslag äro i huvudsak följande:

Stockholms stads prövningsnämnd bestämde på sin tid linjemontören T. O. A. Elmbrinks inkomsttaxering på visst sätt. I den till ledning för taxeringen avlämnade självdeklarationen hade Elmbrink — som enligt egen uppgift för tid under beskattningsåret, då han till följd av olycksfall i arbete varit arbetsoförmögen, från arbetsgivaren Stockholms elektricitetsverk uppburit 515 kr. — tillgodogjort sig avdrag från tjänsteintäkten med 219 kr., motsvarande vad Elmbrink för samma tid skulle ha uppburit från riksförsäkringsanstalten därest arbetsgivaren icke stått s. k. självrisk. Nämda avdrag hade prövningsnämnden vid taxeringen medgivit Elmbrink.

Sedan taxeringsintendenten hos kammarrätten anfört besvär över prövningsnämndens beslut, fann kammarrätten i sitt utslag ej skäl göra ändring i de överklagade taxeringarna, »enär med avseende på innehållet i 19 § kommunalskattelagen, jämförd med 2 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, ifrågakarande sjukpenning icke är att hänföra till skattepliktig inkomst».

Regeringsrätten ändrade däremot kammarrättens beslut och förklarade att beloppet 515 kr., »oaktat detsamma av Elmbrink uppburits för en tid då han på grund av olycksfall i arbete varit arbetsoförmögen, får anses i sin helhet hava för Elmbrink utgjort inkomst av hans tjänst och således vara att hänföra till skattepliktig inkomst».

I likhet med Stockholms stads prövningsnämnd och kammarrätten har också centrala uppborgsnämnden ifrågasatt huruvida den del av avlöningen, som svarar mot vad arbetstagaren har rätt att uppbära enligt olycksfallsförsäkringslagen, är att hänföra till skattepliktig inkomst. Nämnden har emellertid ansett sig böra efterkomma anvisningarna i regeringsrättens utslag, »intill dess vid taxering annan rättspraxis tillämpas», och har

därför givit anvisning till arbetsgivare som stå självrisk att dessa skola beräkna preliminär A-skatt även för sådan del av inkomsten som utgått i form av sjukpenning.

Denna praxis tillämpas nu bland annat för arbetare vid AB Statens skogsindustrier. Detta företag betalar nämligen själv kostnaderna för de olycksfall som förekomma bland dess anställda. Storleken av de belopp som de skadade erhålla bestämmes emellertid av riksförsäkringsanstalten. Genom regeringsrättens utslag har alltså det förhållandet uppstått att ett stort antal arbetare ålagts skatteplikt för inkomst som andra medborgare i motsvarande situation icke behöva erlagga skatt för.

Det kan icke ha varit lagstiftarnas mening att skatteförordningarna skulle verka på sådant sätt. I skattehänseende bör sjukpenning behandlas lika antingen den utbetalas av riksförsäkringsanstalten eller arbetsgivaren, sålunda att i båda fallen de belopp som fastställts av riksförsäkringsanstalten icke betraktas såsom skattepliktig inkomst.

Vi föreslå därför,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till sådan ändring av vederbörande förordningar, att skattebefrielse för sjukpenning till belopp som fastställts av riksförsäkringsanstalten tillförsäkras även dem som uppbära sådan ersättning av arbetsgivare som står s. k. självrisk.

Stockholm i januari 1949.

Helmer Holmberg.

H. Hagberg.

Gunnar Dahlgren.
